

สิ้นคลังหลวง...สิ้นชาติ

(หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน เทศน์หลังจ้งหัน ณ วัดป่าบ้านตาด ๑๔ พ.ค.๕๓)

วันนี้ก็ได้หลายร้อยดอลลาร์นะ ทองคำก็ได้ ๑๐ กว่ากิโลกรัมแล้ว...

ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ร่วมมือร่วมใจกันเต็มเหนี่ยวนะ ชาติไทยของเราจะมีความแน่นหนามั่นคงจากความรักชาติความสามัคคีของพี่น้องชาวไทยเรา ความเสียสละนี้ละ จะหนุนชาติของเราได้ อันนี้เป็นสำคัญมากนะ ให้จำให้ดีทุกคน แล้วจำอย่างฝังใจด้วยนะ หลวงตาก็ได้พยายามเต็มกำลังความสามารถและอย่างที่ประกาศเมื่อเช้าวันนี้ถึงเรื่องการเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายนี้ เราเองเราไม่ได้เคยคิดในเรื่องตัวเองในการช่วยชาติคราวนี้ว่าจะมีมลทินมัวหมองตรงไหนที่เราไม่บริสุทธิ์ และเป็นข้อระวังแฉงแฉงใจเราว่าผิดตรงไหนในการรับบริจาคจากพี่น้องทั้งหลาย ไม่มีเลย ฟังซินะ เรียกว่า ไม่มีเลย มีเท่าไร เราท่อม ท่อม ท่อมลงเลย นี่หมายถึงส่วนบริจาคของพี่น้องชาวไทยเรา สำหรับเรานั้นที่เขามาบริจาคเรานั้นมันท่อมอยู่ตลอดแล้วละ ไม่มีอะไรเหลือติดตัวมาเลยละ อันนี้ก็คือเกี่ยวกับพี่น้องชาวไทยเรา เราได้นำพี่น้องทั้งหลาย เรียกได้ว่าด้วยความถูกต้องแม่นยำตามสายธรรมไม่มีผิดเลย ฉะนั้นเราจึงอบอุ้มในใจของเรา ไม่มีอะไรบกพร่องในการเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย ตลอดการแนะนำสั่งสอนทุกด้านทุกทาง สอนเพื่ออรรถเพื่อธรรม เพื่อหนุนชาติบ้านเมือง ไม่ได้สอนเพื่อทำลายชาติบ้านเมืองนะ

อันใดที่ขัดต่อธรรมที่สอนไปนั้นนั่นคือข้าศึกของชาติบ้านเมืองของเรา ให้พากันพิจารณาสกัดกั้นออกทันที ไม่ว่าจะส่วนย่อยส่วนใหญ่ เป็นภัยทั้งนั้นละ เป็นคุณก็แต่ธรรมที่ถูกต้องดีงาม อันนี้สำคัญมากนะ ให้พากันช่วยเหลือให้เต็มที่ แล้วปิดป้องสิ่งที่ป็นข้าศึกต่อชาติไทยของเรา ให้พากันปิดป้องระมัดระวังปิดเป่าออก อย่าให้เข้ามายุ่ง ความแน่นหนามั่นคงแห่งชาติไทยของเราที่ออกมาจากความรักชาติและความเสียสละนี้ ที่จะป็นรากฐานอันใหญ่โตแห่งชาติไทยของเรา ให้พากันมีความพร้อมเพรียงสามัคคีซึ่งกันและกัน หนาแน่นมั่นคง ความรวมกันนี้แม้แต่เส้นหญ้าหญ้าเส้นหนึ่งเด็ดขาดปีนี้ มันไม่ได้เด็ดยากนะ พอสองเส้นเข้าไปก็เด็ดขาดยาก สามเส้นขึ้นไปนำมามัดเป็นกำเข้ามานี้เด็ดไม่ขาด นี่ละคือความพร้อมเพรียงสามัคคีแห่งความรักชาติของชาวไทยเรา ต้องรวมกัน ในคนหนึ่งนั้นไม่มีกำลัง สองคนหนุนเข้าไปเหมือนกับหญ้านั้นละ เส้นหญ้าเส้นหนึ่งไม่มีกำลังมันก็เด็ดขาดได้ง่าย เส้นสองเส้นสามหนุนเข้าไป ต่อไปก็รวมเข้าไปเป็นมัดเรียกว่า "เด็ดไม่ขาด" นั้น

อันนี้คือความพร้อมเพรียงและสามัคคีทุกสิ่งทุกอย่างรวมตัวกันแล้วเป็นกำลังขึ้นมา เหมือนในศาลาลงนี้ ดูเอา "ไม้" มาจากที่ต่างๆ นี่ละ ทั้งไม้ ทั้งอิฐ ทั้งปูน หินทราย มาจากทุกแห่งทุกหน อยู่ทิศอยู่ตามที่แตกต่างกัน แล้วเวลาจัดมารวมกันแล้วนี่ ยกขึ้นเป็น "ศาลา" ทั้งหลัง ดูซิเป็นยังไง? แน่นหนามั่นคงไหม? อยู่เย็นเป็นสุขไหม? ผู้มาอาศัยทั้งหลายทั้งนอน นี่คือ ความสามัคคีแห่งทัฬหีสมภาระทั้งหลายรวมตัวแล้วเป็นรากฐานมั่นคง ควรแก่การหลับการนอนการอยู่การอะไรก็สบายไปหมด นี่ละ ดูศาลาลงนี้ เอาที่แล้วก็เห็น นี่ก็สำเร็จขึ้นมาจากความพร้อมเพรียงสามัคคีแห่งทัฬหีสมภาระทั้งหลาย ไม่ว่าจะเหล็กว่าปูนว่าหินว่าทรายซึ่งอยู่ในที่ต่างๆ เมื่อเข้ามารวมกันแล้วเป็นคุณภาพ เป็นกำลังหนักแน่นมากเหมือนกันหมดเลย นั่น ดูเอา

เราจะอยู่ในแห่งหนตำบลใด ไม่ว่าบ้านนอกในเมือง เราเป็นคนไทยด้วยกันทั้งนั้น และต่างคนต่างอยู่ที่ไหนก็ว่าอยู่ในชาติไทยเป็นคนไทย รักชาติไทย นั่น เมื่อได้มารวมตัวเข้ามาแล้วอย่างนี้ อย่างเช่น รวมการบริจาคเข้ามาแล้วอย่างนี้ เห็นไหม นั่น? เพียงที่วัดกุสุมังโฆแห่งเดียวก็ได้แล้วตั้ง ๑๐ กว่ากิโลฯ แล้วเห็นไหม เมื่อรวมตัวเข้ามาแล้วเป็นอย่างนี้ละ ที่นี้คนนั้นรวม คนนี้รวมก็เพิ่มเข้าอีก นี่ละ พลังแห่งความสามัคคีจะแน่นหนามั่นคงขึ้นโดยลำดับอย่างนี้ละ จึงต้องให้พากันรักความสามัคคีให้มากนะ ความแยกแยะ ความแตกร้าง ความอวดดีอวดเด่นนั่นละ คือความแตกร้างนะ "การทำลาย" อยู่กับความอวดดีอวดเด่น ยกตนข่มท่าน อย่างนี้ใช้ไม่ได้เลย ต่างท่านก็ต่างคนก็เป็นคนเต็มตัวๆ เกิดมาด้วยบุญด้วยกรรมเหมือนกันหมด ของใครก็บุญกรรมเต็มตัวของผู้นั้นๆ ไม่มีใครจะไปเพิ่มเติมได้ เรียกว่าเต็มเม็ดเต็มหน่วยของทุกคนๆ ขึ้นมา รวมแล้วเป็นคน รวมแล้วเป็นคนไทย แล้วรวมเข้าแล้วเป็นชาติไทยทั้งชาติ รักชาติของตัวเอง เหมือนเรารักอวัยวะของเรา คนนี้ก็รักอวัยวะของตัวเอง คนนั้นต่างคนต่างรักอวัยวะ รวมอวัยวะที่ต่างคนต่างรักแล้วเข้าสู่ความเป็นชาติแล้วเรียกว่ารักชาติ อวัยวะของชาติคือประเทศไทยทั้งประเทศที่มีความแน่นหนามั่นคงขึ้นขนาดไหน นี่ละ ต่างคนต่างรักชาติเริ่มมาตั้งแต่รักตัวเอง รักตัวเองแล้วก็รักขึ้นมากกระจายออกมารักพ่อ รักแม่ รักญาติรักวงศ์รวมใหญ่ก็คือว่า "รักชาติ" นี่ละ

ตัวใหญ่อยู่ตรงนี่นะที่จะรวมชาติไทยของเราได้ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกลมกลืนกัน แน่นหนามั่นคงอยู่จุดนี้ละ ใ้เรื่องความถูกต้องเหยียดหยามกันนั้น เป็นเรื่องความแตกร้างทั้งนั้น อย่างนำมาใช้นะ เช่นอย่างถูกต้องในฐานะความมั่งคั่ง ความมีความทุกข์ความจนชาติชั้นวรรณะ อย่างนำมาใช้สิ่งเหล่านี้ เป็นเรื่องทำลายทั้งนั้น ให้ใช้เรื่องบุญเรื่องกรรมตามหลักของพระพุทธศาสนา ใครอยู่ที่ไหนก็เป็นมนุษย์

เต็มตัว สำเร็จมาด้วยบุญด้วยกรรมของตัวเองเต็มตัวด้วยกันหมดนะ ไม่มีใครจะไปเพิ่มเติมให้กันได้ จะไปหยิบออกก็ไม่ได้ เรียกว่าเต็มสัดเต็มส่วนทุกคนแล้วก็ เป็น "คน" ขึ้นมา แล้วต่างคนต่างเป็นคนขึ้นมาในชาติไทยของเรา ก็เป็นคนของชาติ นี้ก็ชาติไทยทั้งชาติ ก็เป็นชาติไทยที่มีศาสนาพุทธปกครอง ให้ความร่มเย็นไม่ดูถูกเหยียดหยาม แต่เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ให้อภัยกันได้เสมอ พุทธศาสนาต้องเป็นความให้อภัยเป็นหลักใหญ่ นี้ละ เป็นความประสานจิตใจ ความให้อภัย ความเสียสละ ความไม่ดูถูกเหยียดหยามซึ่งกันและกันนี้เป็นหลักของพุทธศาสนา ให้นำมาใช้ทั่วประเทศไทยของเรา จะมีความแน่นหนามั่นคงตลอดไปเลยละ ถ้าแตกแยกกันเมื่อไรแล้ว เอะละนะ เริ่มแตก เริ่มแตกกระจายละ

สิ่งที่แตกแยกก็ดังที่กล่าวมาแล้วนี้ อวดดีอวดเด่น ชิงดีชิงเด่น ว่าตัวดีบตัวดีอย่างนี้ เมื่อว่าตัวดีแล้วต้องเหยียบคนอื่นลง นี้ละ มันก็เป็นการทำลายไปในตัว ถ้าว่าตัวดีมันไม่ได้ไปเหยียบเขาทำไม ถ้าไม่ดีก็ต้องให้เขาขึ้นได้ซิ จะไปดูถูกเหยียดหยามเขานี้ก็คนเลว คือที่อวดตัวว่าเป็นคนดีนี้แหละคือคนเลว ไปทำลายจิตใจคนอื่น แม้แต่เด็กถ้าไปว่ามัน มันก็ยังเสียใจร้องไห้ ดูซิ การว่าให้กันเป็นความดูถูกเหยียดหยามกันก็ยิ่งหนักยิ่งกว่านี้ เข้าไปอีก อย่างนำมาใช้ในเมืองไทยเรา ให้มีความกลมกลืนสามัคคี ใครๆ ก็ต่างคนต่างเล็งตัวด้วยกันทุกคน อยู่ในผู้ใดก็พยายามหาเล็งชีพกัน ส่วนใหญ่ก็แยกออกมาเป็นความสามัคคีกันอย่างนี้เพื่อจะให้หลักชาติบ้านเมืองเราแน่นหนามั่นคง

นี้ละ หลักของชาติคือ "ทองคำ" ที่กำลังนำเข้าคลังหลวงอยู่เวลานี้ละ "คลังหลวง" นี้คือชีวิตจิตใจของชาติไทยเราทั้งชาติ รวมอยู่ตั้งแต่พระมหากษัตริย์ลงมา ในคนทุกคนเป็นเจ้าของสมบัติเหล่านี้ หัวใจอยู่กับสมบัตินี้คือคลังหลวงของเรา เพราะฉะนั้นจึงต้องรักษาอย่างเข้มงวดกวดขัน ถ้ามาแต่ะต่องนี้แล้วเรียกว่าจะทำลายชาติไทยทั้งชาติทีเดียว เราจึงต้องรักษาให้แน่นหนามั่นคงไว้ทุกคนด้วยความรักความสงวนความเข้มแข็งทุกอย่าง สมบัติอันนี้เป็นหัวใจของชาติไทยเราทุกคน ให้ต่างคนต่างรักษา อย่าให้อะไรมาทำลายได้นะ อันนี้เป็นหลักใหญ่ของชาติไทยเรา ถ้าขาดอันนี้แล้ว ชาติไทยของเรานี้ไม่มีความหมายนะ นี้ละ "คลังหลวง" นี้ละ มีมาตั้งแต่บรรพบุรุษของเรา ปู่ย่าตายายต่างก็รักษากันมาด้วยความแคล้วคลาดปลอดภัย มีกฎหมายบ้านเมืองควบคุมตลอดมา ไม่ให้มีสิ่งใดเข้ามาแต่ะต่องได้ เรายังรักษาคลังหลวงอย่างเข้มงวดกวดขันมาจนกระทั่งบัดนี้ เราจึงต้องรักษาสมบัติกองนี้ไว้เพื่อความแน่นหนามั่นคงของเราสืบทอดจากบรรพบุรุษปู่ย่าตายายของเรามาเป็นจิ้งจาวตลอดไปด้วยความอารักขา ด้วยความเข้มงวดกวดขันในการรักษาสมบัติเหล่านี้ ถ้าสมบัติ

เหล่านี้ได้พังทะลายลงไปแล้ว ชาติไทยของเราไม่มีความหมายนะ พูดให้เต็มยศก็เท่ากับ "หมา" ตัวหนึ่ง ...

ไม่มีอะไร... ตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวลงมาหักคอก็คือศรีตังามไม่ได้ เพราะสิ่งนี้เป็นหลักใหญ่ของศักดิ์ศรีตังามแห่งชาติของเรา อยู่ที่นี่หมดนะ เรารักษาไว้ รักษาไว้อะไร ไม่ใช่รักษาทิ้งไว้เหมือนซุงทั้งท่อนนะ เรารักษาไว้เพื่อความจำเป็นจริง ๆ เช่นเกิดวิกฤตการณ์บ้านเมืองจะถล่มถไลไม่มีอะไรแลกเปลี่ยน ไม่มีอะไรหาทางออกได้ ก็ต้องมาหยิบมายุเอาอันนี้ละ สมบัติที่เอาไว้ในกลางหัวใจชาติไทยของเรา ต่างคนต่างต้องเสียสละชีในสมบัติอันนี้ออกไปช่วยชาติของตัวเองเพื่อเลือดตลอดปลาย ถ้าไม่มีอันนี้แล้วจมเลยนะ นี่ละหลักใหญ่ประกันชาติไทยของเรา จึงจะให้หลุดรื้อไปไหนให้รื้อไหลแตกซิมไปไหนไม่ได้ละ อันนี้ละ ชาติไทยของเราอยู่ที่จุดศูนย์กลางคือคลังหลวง เพราะฉะนั้นต้องรักษาไว้อย่างเข้มงวดกวดขัน

อย่างเวลานี้ หลวงต่านำพี่น้องทั้งหลายเพื่อนำการบริจาคทุกอย่างนี้เข้ามา ก็เข้าสู่คลังหลวงคือหัวใจของชาตินี้เอง ไม่ใช่เข้าจุดไหน เราจึงยืนยันด้วยความอาหาญชาญชัยตามหลักธรรมว่า ทำถูกต้องตามหลักธรรมสมบูรณ์แบบแล้ว เพราะฉะนั้นจึงกล้าพูดได้ทุกอย่าง นี่เราพูดถึงเรื่องธรรมเราอาหาญพูดเพราะเราเป็นผู้สอนธรรม นำศาสนามาสอนพี่น้องทั้งหลาย สอนแต่ความถูกต้องแม่นยำ อันนี้ก็เรารักษาสมบัติเหล่านี้ไว้เพื่อความถูกต้องแม่นยำแห่งชาติไทยของเราและเพื่อความแน่นหนามั่นคงแห่งชาติไทยของเราด้วยสมบัติเหล่านี้ะ ให้พากันรักษาทุกคน ๆ นะ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ นี่ละ

มหาคุณอยู่กับสมบัติของนี่นะ ชาติไทยของเราจะตีจะเด่นจะมีศักดิ์ศรีตังามอยู่กับสมบัติของนี่นะ กองคลังหลวงของเรานี้ ถ้าหมดนี้แล้วหมดเลยนะ พี่น้องทั้งหลายจำให้ดี คำนี้ะ เอาธรรมถอดออกมาพูดให้ฟัง ถ้าเคลื่อนจากนี้แล้วจมได้ ไม่สงสัยละ ถ้าไม่เชื่อฟังแล้วจมชาติไทยของเรา ถ้าไม่เชื่อธรรมโดยปล่อยอันนี้ให้รื้อไหลแตกซิมออกไปหรือแตกกระจัดกระจายออกไป ชาติไทยก็แตกไปพร้อมกันเลย ถ้าอันนี้ยังดีอยู่ชาติไทยก็จะยังดีอยู่นะ ยังมีที่คัดค้านต้านทานมีที่เลือดตลอดออกไปได้เวลาจำเป็นก็เอาอันนี้ละออกแลกตัวชาติไทยของเราเพื่อพ้นจากหล่มลึกที่จะจม เข้าใจไหมละ? เอาแค่นี้ชะก่อนวันนี้

หมายเหตุ วันที่ ๑๔ พ.ค.๕๓ นี้ มีประชาชนมาฟังธรรมประมาณ ๑,๕๐๐

คน

ยอดบริจาคตอนเช้า ทองคำหนัก ๑๒ กิโลกรัมกับอีก ๒๑
สตางค์,

เงินดอลลาร์ ๑,๕๓๓ เหรียญ, เงินสด ๙๙,๖๒๐ บาท

มหากัณฑ์ต่อคลังหลวง ต่อคนไทย และต่อชาติไทย

(หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน เทศน์หลังจันทน์ ณ วัดป่าบ้านตาด ๑๑ พ.ค.๕๓)

...สมบัตินี้เป็นสมบัติของคนไทยทั้งชาติ หัวใจคนไทยทั้งชาติอยู่ในกองคลังหลวงที่เป็นหัวใจของคนไทยทั้งชาติ อะไรจะมาแต่ต้องอะไรจะมาทำลายไม่ได้ ต้องคนไทยตายหมดถึงจะทำลายได้นะ อันใดตั้งเข้ามาที่ตั้งเข้ามา กฎหมายอะไรที่จะมาเป็นภัยต่อชาติบ้านเมือง กฎหมายนั้นเรียกว่าเป็นมหากัณฑ์ มาจากผู้ใด ใครเป็นผู้ตั้งขึ้นกฎหมายอันนี้ มาจากผู้นั้น ผู้นั้นเป็นมหากัณฑ์ คณะนั้นเป็นมหากัณฑ์ ชาวไทยจะรับไม่ได้ จะรับสิ่งเหล่านี้ไว้ไม่ได้ กฎหมายมากก็ปิดทันทีเลย คนทั้งชาติปิดกฎหมาย มหากัณฑ์ข้อเดียวไม่ได้ มีอย่างไร? คนไทยเราเป็นมนุษย์ด้วยกันทุกคน ทำไมจะปล่อยให้มหากัณฑ์เหล่านี้เข้ามาโกงเอาสมบัติเงินทองซึ่งเป็นหัวใจของคนทั้งชาติออกไปปลุกกินโต๊ะเก้าอี้กัน มีอย่างไร? เอ้า พิจารณานะ พี่น้องทั้งหลายให้พากันพิจารณาทุกคน

นี่ละ คือตอนที่มันจะเอา มันจะเป็นอย่างนี้แน่ๆ ไม่เป็นอย่างอื่นนะ ถ้าฝืนเข้ามากี่เอาตรงนี้เลย ให้อ้อยไม่มี หลวงตาบัวนี่กล้าหาญด้วยอรรถด้วยธรรม ที่นำมาเหล่านี้เป็นความที่ถูกต้องแม่นยำของธรรมด้วย ของพี่น้องทั้งหลายที่เห็นด้วยธรรมด้วย ที่ได้นำมาเข้าสู่คลังหลวง นี่ละ ไม่มีอะไรผิด เราจึงกล้าหาญที่จะปฏิบัติไปตามธรรมของเรา เราไม่ได้อะไรกับอะไร เรื่องโลกเรื่องสงสารไม่ได้มาเกี่ยวข้องกับเรา แต่อะไรที่จะมากัดขวางธรรมนี้ ต้องพืดต้องเหนียว เหมือนกิเลสมันกัดขวางธรรม

ภายในใจของเราก็ต้องพีดมัน ดังพระพุทธเจ้าสลบสามหนนี้ ก็พีดกับสิ่งชั่วช้าลามกที่เป็นภัยต่อใจ อันนี้เราปฏิบัติมาก็พีดกับกิเลสจนถึงขั้นจะสลบไสล ก็เห็นว่ากิเลสมันเป็นภัยต่อเรา เราต้องพีดกัน อันนี้สมบัติเงินทองข้าวของของพี่น้องทั้งหลายที่เป็นหัวใจรวมกันมาอยู่ในชาติไทยของเรานี้ก็เรียกว่าเป็นธรรมทั้งแท่ง หัวใจของชาติไทยทั้งดวงมารวมอยู่ที่นี่แล้ว อันใดที่จะเป็นมหากภัยที่จะเข้ามาชื้อแย่งแข่งดีหรือมาเป็นอันตราย เช่น กฎหมาย

กฎหมายข้อใด เมื่อมาเป็นภัยต่อชาติไทยหรือคณะใดที่จะมาตั้งตัวเป็นภัยต่อชาติไทย ยิ่งใจจะต้องได้พีดกันอย่างเต็มเหนี่ยว ดีไม่ดีเมืองไทยเราอาจฟ้าดินถล่มก็ได้ ถ้าถึงขั้นนี้แล้วมันจะเป็นจริง ๆ ให้เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้นะ ชาติไทยของเราไม่ใช่ “หมา” นี้ ชาติไทยของเราเป็นชาติของ “คน” สมบัตินี้ไม่ใช่สมบัติของหมา อยู่ในคลังหลวงนี้ไม่ใช่สมบัติของหมา แต่เป็นสมบัติของคน มีเจ้าของทั่วประเทศไทย คน ๖๒ ล้านคนเป็นเจ้าของของสมบัติแห่งชาติไทยเรานี้ทุกคน ๆ ด้วยกันไป แล้วโจรใดมารใด มหาโจรมารใดตัวใดที่จะเข้ามาถือว่ามีมาเป็นข้าศึก มารบกับชาติไทยเรา หัวใจของชาติไทยเรา เรามีหัวใจทุกคน ต้องพีดต้องเหวี่ยงต้องต่อสู้

โจรเข้ามารบบ้านเมืองของเรา เราก็ต้องสู้โจร เรียกว่ารบกับโจรกับข้าศึกทั้งหลาย เอ้า โจรเข้ามาในกลางบ้านกลางเมืองของเรา เข้ามาสู่คลังหลวงของเรานี้ก็เรียกว่าโจรเข้ามาสู่คลังหลวง ก็พีดกับโจรในคลังหลวงนั้น อันไหนที่เข้ามาต้านทานไม่ได้ ต้องเอากันให้เต็มเหนี่ยว นี้ ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้ละ เรื่องถึงกาลเวลาแล้วมันจะเป็นได้ไม่สงสัยนะ เพราะหัวใจชาติไทยเราไม่ใช่หัวใจ “หมา” นี้ละ ก็หัวใจ “คน” แท้ ๆ ทำไมจะไม่ม่แก่จิตแก่ใจรักษาของตนได้ ปล่อยให้โจรให้มารให้มหาภัยมากลืนกินโตะกันเปล่า ๆ ในหัวตบหัวปอดของคนไทยทั้งชาติ ๖๒ ล้านคน มีอย่างเธอ? เอ้า พิจารณากันทุกคน ๆ นะ เรามีหัวใจกันทุกคน อะไรจะเข้ามา ๆ ผ่านมหาสมบัติของเรานี้ เป็นต้องพีดต้องเหวี่ยงกันให้สุดเหนี่ยวเลย เอ้า วันนี้เพียงเท่านั้นละ

และส่วนสมบัติเงินทองที่พี่น้องทั้งหลายถวายมา เราเป็นผู้รับแทนนั้น เราได้มอบเข้าคลังหลวงแล้วตั้งแต่วันประกาศก้องขึ้นมานั้น นี่คือหลักธรรมชาติของธรรมให้แล้ว กฎหมายบ้านเมืองใดที่จะมาแยกมาแยะ จึงมาแยกมาแยะธรรมที่ให้อภัยความบริสุทธิ์เป็นสมบัติของคลังหลวงโดยสมบูรณ์แล้วนี้ไม่ได้ นี่เป็นสมบัติของคลังหลวงเข้าแล้ว แม้กฎหมายบ้านเมืองจะมาแยกมาแยะให้ไปอยู่ในมุมนิดก็ตาม อันนั้นอาจจะไปเป็นในแง่กฎหมายคำพูดลมปากเฉย ๆ หลักธรรมชาติคือสมบัติของเราทั้งชาตินี้ได้เข้าสู่คลังหลวง ประกาศบ้าง ๆ กันมาแล้วจนถึงบัดนี้ นั่นคือเข้าแล้วโดยสมบูรณ์ โดยธรรมล้วน ๆ เพราะฉะนั้นเราจึงกล้าหาญ สมบัติเหล่านี้จะออกไปอยู่ในมุมนิดก็ตาม หลัก

ธรรมชาติของการให้แล้วนั้นเป็นธรรมล้วน ๆ แล้วอยู่ในกองคลังหลวงสมบูรณ์แบบ แล้วตั้งแต่วันประกาศให้ทราบทั่วหน้ากัน นี่คือหลักธรรมชาติของธรรม ธรรมนี้ถูกต้องแล้ว

ไอ้เรื่องเหล่านี้เป็นแก่นนั้นแก่นี่มาพลิกมาแปลงมาก็ดีเหมือนกันนั้นเป็นเรื่องของกลมายาของกิเลส เป็นมายาของมหาภัยที่จะมาติดกันไม่ให้สมบัติเหล่านี้เข้าสู่คลังหลวงแล้วจะได้กลิ่นสมบัติเหล่านั้นได้อย่างสบายใจ ๆ แต่ธรรมไม่อย่างนั้น ธรรมเข้าแล้ว ฉะนั้นถ้ามากลิ่นก็มากลิ่นสมบัติที่ให้แล้วนั่นเอง เอ้า กลิ่นมา ว่างั้นเลย หากมากลิ่นนี้แล้ว คนไทยทั้งชาติเราอาจลูกฮือก็ได้ เอ้า เรียกว่า “อาจ” ซะก่อนนะ เมื่อถึงกาลเวลานั้น คำว่า “อาจ” มันจะตกไปทันทีเลย เอ้ามา ใครเก่งให้มาเลย หลวงตาบัวเป็นผู้นำหน้า เป็นผู้กล้าต่อสงคราม สงครามระหว่าง “กิเลส” กับ “ธรรม” นี่คือการเป็นธรรมแล้ว ที่เรารักษามานี้ ต่อสู้ก็ต่อสู้เพื่อรักษา “ธรรม”

อันใดที่เป็นมารก็ต่อสู้กัน กิเลสในหัวใจก็ต่อสู้กิเลส อันนี้เรื่องมารมันจะมามากลิ่นเอาสมบัติในชาติไทย เราก็คือต่อสู้กันตรงนี้ เป็นพัก ๆ พัก ๆ ไปอย่างนั้นละ ให้เป็นอย่างอื่นเป็นไปไม่ได้นะ ขอให้พี่น้องทราบให้ทั่วหน้ากันทุกคน เราเป็นเจ้าของสมบัติกันทุกคน อย่าอ่อนแอ อย่าท้อแท้ อย่าให้เขามากลิ่นเอาเฉย ๆ ใครก็ตามมากลิ่นอันนี้แล้ว ถ้ากลิ่นก็ต้องคนไทยคอขาดไปทุกคนเสียก่อนถึงจะกลิ่นไปได้ ใครยังมีหัวใจอยู่ยังกลิ่นไม่ได้นะ ต้องเอาอย่างนั้นซิ ไม่หนักไม่ได้นะ สมบัตินี้เป็นสมบัติของชาติไทยเราตั้งแต่บรรพบุรุษรักษาคุ้มครองกันมาด้วยความแคล้วคลาดปลอดภัยตลอดมาเป็นสง่าราศีแห่งชาติไทยของเรามาจนเท่าไร?

แล้วเรื่องเหล่านี้ก็มีกฎหมายควบคุมเพื่อความปลอดภัยแห่งสมบัติเหล่านี้มาตลอด ไม่เคยมีใครมาแตะต้องทำลาย แต่หากว่าจะมีเหตุขึ้นมาทำลาย หรือมาแตะต้องสมบัตินี้แล้ว คนไทยเราจะคิดกันยังไง? พิจารณากันซิ เราเคยรักษาความสงบร่มเย็นความแน่นหนามั่นคงเหล่านี้แล้ว เมื่อเข้ามาก็ต้องขัดกันเลย ให้เป็นอย่างอื่นเป็นไปไม่ได้

เอ้า จะเอากฎหมายข้อไหนมาอ้าง กฎหมายนี้ใครตั้งมาจากเทวดาชั้นไหนที่จะมาทำลายชาวไทยเราที่เป็นเจ้าของของชาตินี้ละ รัฐบาลก็ประชาชนเราเป็นผู้ตั้งขึ้นมา เอ้า ก็ไปตั้งกฎหมาย กฎหมายก็ออกจากรัฐบาล รัฐบาลก็เป็นคนของชาติไทยเราตั้งขึ้นมา กฎหมายเป็นมหาภัยแล้ว ชาติไทยเราจะรับได้อย่างไร? ก็ชาติไทยเราตั้งขึ้นมาก็เพื่อเป็นคุณประโยชน์ ตั้งกฎหมายขึ้นมาก็เพื่อเป็นประโยชน์แก่ชาติไทย ไม่ได้ตั้งขึ้นมาเพื่อเป็นโจรเป็นมารมหาภัยมหาภัยมากินบ้านกินเมืองอย่างนี้

ถ้าหากว่ามันจะกลับเป็นอย่างนั้นแล้ว มันก็ต้องพีดกันจนกระทั่งถึงต้นตอมันเลย ตั้ง
แต่กฎหมาย

กฎหมายนี้มาจากไหน? มันจะไล่เข้าไปถึงว่ากฎหมายนี้มาจากไหน? กฎหมาย
มาจากรัฐบาล แล้วรัฐบาลนี้มาจากไหน? มันก็ต้องไล่กันถึงจุดถึงแดนนะ คนไทย
ทั้งชาตินี้ละเป็นผู้ตั้งขึ้นมา แล้วเมื่อมาเป็นข้าศึกแก่คนไทยทั้งชาติแล้วคนไทยทั้ง
ชาติจะอยู่ได้อย่างไร? เอ้า ควรจะเป็นอย่างไรมันก็จะเห็นประจักษ์กันในคราวนี้ละ
นี่พูดเป็นระยะๆ ไปเสียก่อน หากเหตุการณ์มันเกิดขึ้นมาอย่างนี้ จะเป็นอย่างนี้ เป็น
อย่างอื่นไปไม่ได้นะ เอ้า ให้พากันทราบทั่วกัน พี่น้องชาวไทยให้ต่างคนต่างตื่นเนื้อ
ตื่นตัว ในตัวของเราเอง ในชาติของเราเอง ในสมบัติของเราเอง ว่ามีคุณค่าเสมอ
หน้ากันหมดคนไทยเรา แล้วเป็นเจ้าของของกองมหาสมบัติซึ่งอยู่ในคลังหลวงนี้ทั่ว
หน้ากันหมด เสมอกันหมด ต่างคนต่างมีสิทธิ์ที่จะรักษาป้องกันสิ่งนี้ด้วยกันทั้งนั้น
ไม่มีใครที่จะมายิ่งใหญ่กว่าชาติไทยของเราและสมบัติแห่งชาติไทยของเรา เอาละ
วันนี้พูดเพียงเท่านี้ก่อน
